

РЕШЕНИЕ

№ 9764

гр. София, 12.03.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 19 състав, в публично заседание на 04.02.2026 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Доброслав Руков

при участието на секретаря Станислава Данаилова, като разгледа дело номер **10252** по описа за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 156 и следващите от Данъчно-осигурителния процесуален кодекс (ДОПК), във връзка с чл. 145 и следващите от АПК.

Делото е образувано по жалба на „Гависел“ ЕООД, чрез управителя В. Г., с адрес: [населено място], Столична община, [улица] срещу Ревизионен акт № 220022240004907-091-001/17.06.2025 г., издаден от органи по приходите при ТД на НАП [населено място], потвърден с Решение № 1084/01.09.2025 г. на Директора на Дирекция „Обжалване и данъчно-осигурителна практика“ при ЦУ на НАП, [населено място].

С оспорения акт за „Гависел“ ЕООД са установени задължения по по Закона за корпоративното подоходно облагане (ЗКПО) за 2021 г. и 2022 г. в размер на 585,17 лв. и са начислени лихви в размер на 156,16 лв.

В жалбата, от съда се иска РА да бъде отменен, като неправилен и незаконосъобразен. Твърди се, че органите по приходите са подхождали формално и незадълбочено, приемайки, че осчетоводените от дружеството разходи в размер на 4 126 377,10 лв. попадат в хипотезата на чл. 77, ал. 1 от ЗКПО и с тях следва да се преобразува счетоводния финансов резултат за 2021 г. в посока на увеличение. Възникването на задължение за неустойка и лихви е в резултат от дейността на търговското предприятие, като същите са отразени във финансовия резултат за периода, през който са направени.

По силата на арбитражно решение от 04.01.2021 г. „Гависел“ ЕООД е осъдено да заплати на „Ависпал“ ООД общо сумата от 2 317 437,46 лв., представляващи неустойки и лихви по неизпълнен договор за покупко-продажба на угоени патици от 31.01.2018 г., в резултат на действия на държавни органи, довели до спиране дейността на дружеството. Тези разходи са

направени във връзка с дейността на дружеството и са отразени счетоводно като „бъдещи разходи“ на датата на възникването им. През м. 02.2021 г. „Гависел“ ЕООД е заплатило дължимите се суми, които са осчетоводени като същински разходи.

По силата на арбитражно решение от 04.01.2021 г. „Гависел“ ЕООД е осъдено да заплати на „Бизнеспарк Маноле“ ООД общо сумата от 1 402 140,56 лв., представляващи неустойки и лихви по неизпълнен договор за доставка на отгледани патици от 04.01.2018 г., в резултат на действия на държавни органи, довели до спиране дейността на дружеството. Тези разходи са направени във връзка с дейността на дружеството и са отразени счетоводно като „бъдещи разходи“ на датата на възникването им. През м. 04.2021 г. „Гависел“ ЕООД е заплатило дължимите се суми, които са осчетоводени като същински разходи.

Инвокирани са доводи за неправилност и незаконосъобразност на направените от органите по приходите изводи, затова, че процесните договори са симулативни, сключени единствено с цел да бъде намален данъчният резултат на дружеството. В хода на ревизията са представени доказателства за наличие на дългогодишни търговски отношения с „Бизнеспарк Маноле“ ООД и „Ависпал“ ООД. Според оспорващия, твърденията на ревизиращия орган, че спрямо процесните договори е налице отклонение от данъчното облагане, почива единствено на извършен собствен произволен анализ на представените доказателства, като са изложени мотиви, във връзка с получени от Държавен фонд „Земеделие“ субсидии, като същевременно са пренебрегнати и не са обсъдени представените от ревизираното лице доказателства.

В хода на ревизионното производство са представени документи, имащи отношение към документалната обосноваване на направените разходи. Налице е извършено разплащане на неустойките и лихвите чрез прихващане на насрещни задължения. Под „плащане“ следва да се има предвид погасяване на паричното задължение по всички познати в гражданското и търговското право способи за това - както плащане чрез размяна на суми в брой или по сметка, така и чрез някой от способите по чл. 103 -109 от ЗЗД.

В жалбата се сочи, че за финансовата 2022 г., „Гависел“ ЕООД е декларирало счетоводна загуба в размер на 11 242,68 лв. и е формиран отрицателен данъчен резултат в размер на 11 242,68 лв., като през този данъчен период дружеството не е извършвало дейност.

Неправилен е извода на данъчните органи, че осчетоводените от дружеството разходи в размер на 17 094,36 лв. попадат в хипотезата на чл. 77, ал. 1 от ЗКПО и с тях следва да се преобразува счетоводният финансов резултат за 2022 г. в посока на увеличение.

Непризнатите разходи са формираны от разходи за заплати и осигуровки, административни разходи и разходи за лихви. Независимо от хипотезата, че дружеството е предприятие, което не е извършвало дейност през 2022 г., същото е задължено да заплаща дължимите се заплати и осигуровки, както и лихви по взети заеми, поради което тези разходи са направени във връзка с дейността на дружеството и следва да бъдат признати.

По време на проведените заседания по делото, оспорващият се представлява от адвокат З., която поддържа жалбата. Претендира присъждане на направените в хода на съдебното производство разходи, по представен списък.

Ответникът по оспорването, в лицето на Директора на Дирекция „Обжалване и данъчно-осигурителна практика“ при ЦУ на НАП – [населено място], чрез юрисконсулт С. намира жалбата за неоснователна, като моли същата да бъде отхвърлена. Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

По допустимостта на жалбата: Жалбата е подадена в срока по чл. 156, ал. 1 от ДОПК. Във връзка с гореизложеното, съдът намира, че е сезиран от надлежна страна – участник в административното производство срещу акт, с който се засягат негови права и интереси, поради

което е подлежащо на оспорване. Жалбата е процесуално допустима и като такава следва да бъде разгледана.

Административен Съд С. - град, I отделение, 19-ти състав, след като взе предвид наведените в жалбата доводи, изразеното становище на процесуалния представител на ответника по оспорването и се запозна с приетите по делото писмени доказателства, намира за установено от фактическа и правна страна, следното:

1. Фактически установявания.

Между страните не се спори, че Ревизионното производство е образувано със Заповед за възлагане на ревизия (ЗВР) № Р-22002224004907-020-001/27.09.2024 г. Производството е спряно със Заповед № Р-22002224004907-023-001/05.03.2025 г. и възобновено със Заповед № Р-22002224004907-143-001/02.05.2025 г. Заповедите са издадени от началник сектор „Ревизии“ при ТД на НАП В. Т., упълномощен със Заповеди № З-ЦУ-971/10.05.2024 г. и № З-ЦУ-1929/27.09.2024 г., издадени от заместник изпълнителния директор на НАП. На „Гависел“ ЕООД е възложено извършването на ревизия на за установяване на задължения за корпоративен данък за периода 2021 г. и 2022 г.

В хода на ревизията са извършени множество процесуални действия. Приобщени са доказателства, събрани в хода на първото ревизионно производство и са извършени насрещни проверки.

Установено е, че през ревизионния период „Гависел“ ЕООД е декларирало като основна дейност отглеждане на домашни птици, като през същия период дружеството не е извършвало дейност.

1.1. За 2021 г.

В хода на ревизията е представен е договор от 31.01.2018 г. за доставка, с който „Гависел“ ЕООД се задължава да достави на „Ависпал“ ООД по 47 520 +0/-5% броя годишно угоени патици или 237 600+0/-5% броя за срока на договора /от 15.01.2019 г. до 31.12.2023 г./. Стойността на целия договор е 6 985 440,00 лв. при единична цена 29,40 лв. без ДДС на база доставено количество до обект /птицеферма/ на купувача в [населено място], общ. С., област Б.. Договорени са условия за неустойка при неизпълнение, като в чл. 13.2 е записано, че при пълно неизпълнение на задълженията си продавачът дължи на доставчика неустойка в размер на 30% от стойността на целия договор без ДДС.

С искова молба „Ависпал“ ООД е предявило претенция към „Гависел“ ЕООД за заплащане на сумата от 2 095 632,00 лв., представляваща неустойка за неизпълнение на описания договор, сумата в размер на 221 805,46 лв., представляваща лихви за забава върху главницата за периода от 21.12.2018 г. до датата на подаване на исковата молба, както и законовата лихва от датата на подаване на исковата молба 06.01.2020 г. до датата на плащане на главницата.

С Решение от 04.01.2021 г. на Арбитражен съд, „Гависел“ ЕООД е осъдено да заплати на „Ависпал“ ООД претендираните суми.

С договор за продажба на вземане от 12.02.2021 г. Нью В. И. ИНК., регистрирано в С., В. – цедент, на „Гависел“ ЕООД – цесионер е прехвърлена част от вземания от „Ависпал“ ООД представляващи цената по договор за продажба на вземане от 22.01.2021 г. между Нью В. И. ИНК. и „Ависпал“ ООД на стойност 2 500 000 лв. Договорено е цесионерът да заплати цената от 2 500 000 лв. в срок до 5 години от подписване на договора.

Представено е споразумение от 12.02.2021 г., с което задълженията на „Гависел“ ЕООД към „Ависпал“ ООД общо в размер на 2 552 632,75 лв., /в т.ч.: 2 095 632,00 лв. - неустойка по договор за доставка на отгледани патици от 31.01.2018 г.; 221 805,46 лв.-лихва върху главницата за периода от 21.12.2018 г. до датата на подаване на исковата молба 05.01.2020 г. и 235 195,29 лв. — лихва от датата на подаване на молбата 06.01.2020 г. до сключване на споразумението 12.02.2021 г./ се прихващат от задължението на „Ависпал“ ООД към „Гависел“ ЕООД по договор за цесия в размер на 2 500 000,00 лв. Посочено е, че „Гависел“ ЕООД продължава да дължи на „Ависпал“ ООД сумата от 52 632 лв.

Видно от договор за доставка от 04.01.2018 г., „Гависел“ ЕООД възлага на „Бизнеспарк Маноле“ ООД да достави годишно 48 768 броя +0/-5% отгледани женски патици порода „М.“ за срока на договора /от 01.01.2019 г. до 31.12.2023 г./ или общо 243 840 броя +0/-5%. Стойността на целия договор е 3 657 600,00 лв., при единична цена 15,00 лв. без ДДС на база доставено количество до обект /птицеферма/, стопанисван от „Гависел“ ЕООД в [населено място], [община], област Б.. Договорени са условия за неустойка при неизпълнение, като в чл. 14.4 е записано, че при пълно неизпълнение на задълженията си купувачът дължи на доставчика неустойка в размер на 35% от стойността на целия договор без ДДС.

С искова молба „Бизнеспарк Маноле“ ООД е предявило иск към „Гависел“ ЕООД за заплащане на сумата от 1 280 160,00 лв., представляваща неустойка по гореописания договор, ведно със законната лихва от датата на подаване на исковата молба - 10.12.2019 г. до окончателното пращане на главницата, както и на основание чл. 86, ал. 1 от Закона за задълженията и договорите /ЗЗД/ обезщетение за забава в размер на 121 980,56 лв., представляващи лихви за забава върху главницата за период от 01.01.2019 г. до 09.12.2019 г.

С Решение от 04.01.2021 г. на Арбитражен съд искът е намерен за основателен.

С договор за продажба на вземане от 02.04.2021 г. „Ависпал“ ООД - цедент прехвърля на „Гависел“ ЕООД /цесионер/ своите вземания от „Бизнеспарк Маноле“ ООД по договор за продажба на вземане от 13.12.2018 г. между „Ависпал“ ООД и „Фюнекс“ ЕООД на стойност 1 500 000,00 лв. Договорено е цесионерът да заплати цената от 1 500 000,00 лв. в срок до 5 години от подписване на договора.

Приложено е споразумение от 02.04.2021 г., с което задълженията на „Гависел“ ЕООД към „Бизнеспарк Маноле“ ООД общо в размер на 1 572 842,22 лв., /в т.ч.: 1 280 160,00 лв. неустойка по договор за доставка на отгледани патици от 04.01.2018 г.; 121 980,56 лв. - лихва върху главницата за периода от 01.01.2019 г. до датата на подаване на исковата молба 09.12.2019 г. и 170 701,66 лв. - лихва от датата на подаване на молбата 10.12.2019 г. до сключване на споразумението 02.04.2021 г./ се прихващат от задължението на „Бизнеспарк Маноле“ ООД към „Ависпал“ ООД по договор за цесия в размер на 1 500 000,00 лв. Посочено е, че „Гависел“ ЕООД продължава да дължи на „Бизнеспарк Маноле“ ООД сумата от 72 842,22 лв.

Начислената неустойка по двата договора и лихвите са отразени съответно по счетоводна сметка 609 „Други разходи“ и 620 „Разходи за лихви“ По сметка 498 „Други дебитори“ по аналитичен признак са отразени договорите за продажба на вземанията, които са прихванати със задълженията за неустойка. По счетоводна сметка 499 „Други кредитори“ по аналитичен признак са отразени задълженията по арбитражните решения и задълженията по договорите за вземане, като остатъците за неплатените лихви към „Ависпал“ ООД в размер на 52 632,75 лв. и към „Бизнеспарк Маноле“ ООД. Във връзка е констатацията, че дружеството не е извършвало дейност и не е отчело приходи е прието, че осчетоводените разходи като текущи са отчетени в нарушение на чл. 26, ал. 1, т. 4 от Закона за счетоводството. Според ревизиращите е нарушен принципът на съпоставимост и разходите е следвало да бъдат отчетени през периода, през който предприятието

черпи изгода от тях, а приходите е - за периода, през който са отчетени разходите за тях.

След направен анализ на описаните по-горе обстоятелства, органите по приходите на основание чл. 77, ал. 1 от ЗКПО, са извършили преобразуване в посока увеличение на декларирания счетоводен резултат загуба в размер на 4 126 377,10 лв. с отразените разходи: 1. по счетоводна сметка 609 „Други разходи“ сумата от 3 376 175,00 лв., представляващи начислените неустойки по двата договора; 2. по сметка 620 „Разходи за лихви“ начислените лихви във връзка с описаните договори общо в размер на 750 110,47 лв. 3. по сметка 601 „Разходи за външни услуги“ разходи за счетоводни услуги в размер на 383,00 лв. и 4. по сметка 629 „Други финансови разходи“ банкови такси в размер на 91,63 лв. в размер на 72 842,22 лв. са отразени като крайно кредитно салдо.

След така извършеното преобразуване е формиран нулев данъчен финансов резултат, при декларирана данъчна загуба от 4 126 377,10 лв.

1.2. За 2022 г.

В хода на ревизията е установено, че през 2022 г. „Гависел“ ЕООД е отчетло приходи по счетоводна сметка 709 „Други приходи от дейността“ в размер на 5 851,68 лв. и разходи общо в размер на 17 094,36 лв., при което е декларирано счетоводен и данъчен финансов резултат загуба в размер на 11 242,68 лв.

Предвид липсата на извършвана дейност, органите по приходите са приели, че осчетоводените разходи, като текущи са отчетени в нарушение на чл. 26, ал. 1, т. 4 от ЗСч.

На основание чл. 77, ал. 1 от ЗКПО е извършено преобразуване на декларирания счетоводен финансов резултат в посока увеличение с отчетените разходи: 1. по сметка 610 „Разходи за основна дейност“ - начислените разходи за заплати и осигурителни вноски в размер на 9 861,84 лв. /по договор за управление и контрол, тъй като е единствения действащ договор/; 2. по сметка 617 „Административни разходи“ - разходи за външни адвокатски и счетоводни услуги в размер на 1 343,00 лв. и 3. по сметка 620 „Разходи за лихви“ в размер на 5 882,22 лв.

В резултат на това е формиран данъчен финансов резултат печалба в размер на 5 851,68 лв. и дължим данък в размер на 585,17 лв. Начислени са лихви в размер на 156,16 лв.

Гореописаните обстоятелства са отразени в съставен Ревизионен доклад № Р- 22002224004907-092-001/27.05.2025 г., срещу който е подадено писмено възражение, на основание чл. 117, ал. 5 от ДОПК, което е прието за неоснователно.

Ревизията е приключила със съставянето на Ревизионен акт № Р-22002224004907-091-001/17.06.2025 г., издаден органа, възложил ревизията и ръководителя на ревизиращия екип, с който за дружеството са установени посочените по-горе допълнителни задължения за корпоративен данък и лихви. Извършените корекции на декларирания счетоводен финансов резултат в посока увеличение, на основание чл. 77, ал. 1 от ЗКПО за 2021 г. са в размер на 4 126 377,10 лв., представляващи начислени неустойки по търговски договори. За 2022 г. са извършени корекции на декларирания счетоводен финансов резултат в посока увеличение на основание чл. 77, ал. 1 от ЗКПО за 2022 г. в размер на 17 094,36 лв., произтичаща от отразени разходи за заплати и осигуровки, за външни услуги и разходи за лихви.

При обжалването по административен ред по-горестоящият орган е възприел изводите, направени в РА, поради което го е потвърдил с посоченото по-горе решение.

В хода на съдебното производство беше допуснато, изслушано и прието заключение на съдебно-икономическа експертиза (СИЕ). Заключение е изготвено след запознаване и обсъждане на събраните в хода на ревизията доказателства и при пълно съдействие от страна на жалбоподателя, поради което следва да бъде кредитирано, като компетентно, мотивирано и логично.

В заключителната част на СИЕ се посочва, че през 2021 г. в счетоводството на „Гависел“ ЕООД са осчетоводени разходи за неустойка и лихви по двете арбитражни решения от 04.01.2021 г., по счетоводна сметка 609 Други разходи в размер на 3 376 175,00 лв. - неустойка и лихви в размер на 750 110,47 лв. по счетоводна сметка 620 - разходи за лихви. По счетоводна сметка 498 Други дебитори по аналитичен признак са отразени договорите за продажба на вземанията, които са прихванати със задължения за неустойка. По счетоводна сметка 499 други кредитори по аналитичен признак са отразени задълженията по арбитражните решения и задълженията по договорите за вземане. Видно от счетоводни записвания дружествата погасяват насрещните си вземания, чрез прихващане по споразумителен протокол от 12.02.2021 г. и 02.04.2021 г., като остатъците за неплатените лихви към „Ависпал“ ООД, в размер на 52 632,75 лв. и към „Бизнеспарк Маноле“ ООД в размер на 72 842,22 лв. са отразени като крайно кредитно салдо.

През 2022 г. „Гависел“ ЕООД е осчетоводил разходи за заплати и осигуровки, административни разходи и разходи за лихви, в общ размер на 17 094,36 лв. Задълженията са платени в пълен размер с изключение на разходите за лихви в размер на 5 863,77 лв., които не са заплатени на „Амарел България“ ЕООД.

Счетоводното отразяване на процесните разходи за 2021 г. и 2022 г. е по икономически елементи и по функционални направления, чрез правилно съставени счетоводни кореспонденции в съответствие с изискванията на Закона за счетоводството и Националните счетоводни стандарти.

Общият извод на експерта, е че плащанията по договорите за цесия са извършвани чрез прихващане по споразумителни протоколи от 12.02.2021 г. и 02.04.2021 г., като остатъците - неплатените лихви към „Ависпал“ ООД в размер на 52 632,75 лв. и към „Бизнеспарк Маноле“ ООД в размер на 72 842,22 лв. са все още дължими.

Счетоводните извлечения не се установяват извършване на реални плащания по двата договора за продажба на вземане.

От представените оборотни ведомости за периода 2020 г., 2021 г., 2022 г. и 2023 г. вещото лице установява, че „Гависел“ ЕООД преди, по време и след ревизирания период няма получена субсидия, като Земеделски производител от Държавен фонд „Земеделие“.

2. Анализ на събраните доказателства и правни изводи.

Съдът намира, жалбата за *основателна* по следните съображения.

За да издаде оспорения ревизионен акт, административният орган е приел, че осчетоводените от „Гависел“ ЕООД през 2021 г. и 2022 г. разходи, са отчетени в нарушение на чл. 26, ал. 1, т. 4 от ЗСч, поради което и на основание чл. 77, ал. 1 от ЗКПО, същите не са признати за данъчни цели в съответната година на счетоводното им отчитане.

2.1. Относно преобразуването на финансовия резултат за 2021 г.

С РА е извършена корекция за 2021 г. с отразените разходи за неустойка и лихви, свързани с неизпълнението на посочените по-горе договори.

В РА и потвърждаващото го решение на Директора на Дирекция „Обжалване и данъчно-

осигурителна практика“ е направен обстоен анализ на правната същност на неустойката, като вид обезпечение, предназначено да улесни страните в търговските отношения и да им осигури сигурност, че неизпълнението ще бъде санкционирано. Според органите по приходите, неустойката обаче не е просто автоматичен механизъм, а трябва да бъде разглеждана в контекста на действителните условия и намерения на страните по договора.

Прието е, че сключените договори не са израз на същинската воля на страните, а целта е била да се симулират търговски взаимоотношения и чрез уговорките за изплащане на неустойки да се намали изкуствено данъчния финансов резултат на ревизираното лице и така да се избегне заплащането публични задължения за корпоративен данък.

Направен е обстоен анализ на норми от Закона за животновъдството и на Закона за ветеринарномедицинската дейност, като е достигнато до заключението, че „Гависел“ ЕООД и неговите контрагенти още първоначално не са имали намерение да изпълняват задълженията си по сключените договори.

Допълнителен аргумент в подкрепа на това заключение е посочено и обстоятелството, че на ревизираното лице е отказана субсидия от Държавен фонд „Земеделие“, защото като земеделски производител не е отговорял на условията за получаване на финансово подпомагане от европейските фондове за отглеждане на животни.

Настоящият съдебен състав не може да съгласи с изложените от органите на приходната администрация мотиви по следните съображения.

На първо място, за да може един разход да не бъде признат за данъчни цели, съгласно разпоредбата на чл. 77, ал. 1 от ЗКПО, следва да е налице установено нарушение на счетоводното законодателство. В случая, ревизиращия орган е приел, че „Гависел“ ЕООД не е спазило разпоредбата на чл. 26, ал. 1, т. 4 от ЗСч, според която позициите, които се представят във финансовите отчети, се признават и оценяват в съответствие със следния принцип - начисляване – предприятието изготвя финансовите си отчети, с изключение на отчетите, свързани с паричните потоци, на базата на принципа на начисляването – ефектите от сделки и други събития се признават в момента на тяхното възникване, независимо от момента на получаването или плащането на паричните средства или техните еквиваленти, и се включват във финансовите отчети за периода, за който се отнасят.

В тежест на органите по приходите е да установят извършено нарушение на счетоводното законодателство, излагайки точни и ясни мотиви, в какво точно се изразява това нарушение.

В направения от органите по приходите анализ на търговските взаимоотношения между „Гависел“ ЕООД от една страна и „Ависпал“ ООД и „Бизнеспарк Маноле“ ООД, вместо излагане на безспорно установени факти, са използвани условни наклонения като „биха могли“, „щяха да бъдат“, „можеше да възникнат“ и т.н. Така на практика е нарушен прогласения в чл. 3, ал. 2 от ДОПК принцип на обективност, а именно, че административните актове по този кодекс се основават на действителните факти от значение за случая.

В разглеждания казус разходите за неустойки са възникнали през 2021 г., защото през тази година са постановени и арбитражните решения, по силата, на които оспорваният е следвало да заплати тези неустойки. През тези година са подписани и споразумителните протоколи (12.02.2021 г. и 02.04.2021 г.) за извършване на плащания по договорите за цесия. Т.е. налице е пълно съответствие с дефинирания в чл. 26, ал. 1, т. 4 от ЗСч

принцип на начисляването - същото да се извършва към момента на възникване на ефектите от сделки и други събития и те да се включват във финансовите отчети за периода, за който се отнасят (в случая за 2021 г.), т.е. не се установява нарушение на счетоводното законодателство.

От друга страна, видно от неоспореното заключение на СИЕ, счетоводното отразяване на процесните разходи за 2021 г., е извършено по икономически елементи и по функционални направления, чрез правилно съставени счетоводни кореспонденции в съответствие с изискванията на Закона за счетоводството и Националните счетоводни стандарти.

На последно място следва да се отбележи, че нито в РА, нито в решението на Директора на Дирекция „Обжалване и данъчно-осигурителна практика“ е коментирано обстоятелството, че крайното задължение за изплащане на неустойки от страна на „Гависел“ ЕООД към „Ависпал“ ООД и „Бизнеспарк Маноле“ ООД е възникнало по силата на постановените арбитражни решения. Тези актове, макар и да не са постановени от орган на съдебната власт, при липса на оспорване имат обвързваща сила за страните в това производство. Т.е. в случая е налице решение (акт) на арбитражен орган, конституиран и функциониращ съгласно закона, който не е намерил, че волята на страните по сключените между тях договори е симулативна или че те са целели постигането на резултати, чрез които да намалят или избегнат данъчно облагане.

Изброените обстоятелства мотивират съда да приеме, че оспорения РА в тази му част се базира не на конкретно установени факти, установяващи нарушение на счетоводното законодателство, а по-скоро на хипотези и предположения, което обуславя неговата незаконосъобразност и съответно е предпоставка за отмяната му.

2.2. Относно преобразуването на финансовия резултат за 2022 г.

С РА е извършена корекция за 2022 г. на декларирания счетоводен финансов резултат в увеличение със сумата на отразените разходи общо в размер на 17 094,36 лв., формирани от: 1. заплати и осигуровки - 9 861,84 лв.; 2. разходи за външни услуги - 1 343,00 лв. и 3. по сметка 620 „Разходи за лихви“ - 5 882,22 лв.

Видно от заключението на СИЕ, „Гависел“ ЕООД е начислило по сметка 603 „Разходи за заплата“ възнаграждение на г-н Б., по договор за управление и контрол, като същите са изплатени на лицето, съгласно представената хронология на сметка 500 „Каса“ за 2022 г. Няма неизплатени възнаграждения към 31.12.2022 г. Направената справка в информационната система на НАП показва, за периода от м. 05.2022 г. до м. 12.2022 г. от жалбоподателя са подавани Декларации обр. 1 и обр. 6 за начислени и изплатени възнаграждения, като задълженията за платени към НАП.

Задълженията на дружеството са платени в пълен размер, с изключение на разходите за лихви в размер на 5 863,77 лева, които не са заплатени на „Амарел България“ ЕООД.

Органите по приходите, от друга страна са приели, че от представените счетоводни документи - оборотна ведомост и годишните финансови отчети, се установява, че декларираните с годишната данъчна декларация по чл. 92 от ЗКПО приходи в размер на 5 851,68 лв. произтичат от отпаднали по давност отписани задължения, т.е. те не представляват приходи от дейността на дружеството. Изложени са мотиви, че изискването за съпоставимост между приходите и разходите, съгласно нормата на чл.

26, ал. 1, т. 4 от ЗСч, означава, че разходите, извършени във връзка с определена сделка или дейност, се отразяват във финансовия резултат за периода, през който предприятието черпи от тях изгода - пряко или косвено, а приходите се отразяват за периода, през който са отчетени разходите за тяхното получаване. По същество се изисква приходите и разходите в резултат от дадено действие, събитие или факт да се отразяват в един и същи отчетен период.

В заключение е направен извод, че след като през отчетния период 2022 г. „Гависел“ ЕООД не е осъществявало дейност, по смисъла на § 1, т. 30 от ДР на ЗСч, т.е. не извършвало сделки по чл. 1, ал. 1 от Търговския закон, не са възникнали условия да бъде признат приход съгласно Закона за счетоводството и приложимите счетоводни стандарти; не е осъществявало дейност, свързана с инвестиции, производство и/или продажба и не е осъществявало покупка на стоки и услуги с цел получаване на доходи и печалби, то няма право да осчетоводява, каквито и да е приходи, съответно да приспада разходи.

Съдът не може да се съгласи с така изложените мотиви по следните съображения.

Безспорно е установено по време на ревизията, че през 2022 г. ревизираното лице е осчетоводило само описаните по-горе приходи и разходи, като последните са за възнаграждение на управителя по договор за възлагане на управление, за осигуровки, текущи административни разходи (подновяване на КЕП) и т.н.

Нито в ЗСч, нито в ЗКПО съществува законова забрана за водене на счетоводство от предприятия, които по една или друга причина не са осъществявали през определен период търговска дейност, съгласно на § 1, т. 30 от ДР на ЗСч. След като предприятието не е обявено в ликвидация, не в производство по несъстоятелност, няма наложени принудителни мерки, ограничаващи дейността му и т.н., не би следвало то да не може да осчетоводи текущите си разходи, които е съвсем естествено да са повече от приходите, при липса на търговска дейност, като така формира отрицателен финансов резултат.

Съдът не може да приеме логиката на органите по приходите, че чрез осчетоводяването на текущите разходи „Гависел“ ЕООД е извършило нарушение на чл. 26, ал. 1, т. 4 от ЗСч. След като съгласно други специални закони (КСО, ЗЗО и т.н.), дружеството е било длъжно да начислява и внася осигуровки, да заплаща възнаграждение на управител по договор за управление и контрол или да плаща задължения за комунални и други текущи разходи, няма пречка, тези разходи да бъдат осчетоводявани и съответно да участват във формирането на финансовия резултат.

Логично тези разсъждения се отнасят и до реализираните приходи, които не са свързани пряко с осъществяваната от дружеството типична търговска дейност (в случая се касае за приходи от отписани задължения по реда на чл. 46 от ЗКПО).

Предвид на гореизложените съображения трябва да се приеме, че оспорения в тази му час РА е издаден от компетентен орган, в предвидената форма, но при несъответствие с материално-правните разпоредби и целта на закона, поради което следва да се отмени изцяло.

С оглед изхода на делото на жалбоподателя се дължат разноски. Такива са поискани своевременно, поради което следва да бъдат присъдени.

Водим от горното и на основание чл. 161, ал. 1 и чл. 160, ал. 1, пр. 1 от ДОПК, **Административен Съд С. - град, I отделение, 19-ти състав,**

РЕШИ:

ОТМЕНЯ по жалба на „Гависел“ ЕООД Ревизионен акт № 220022240004907-091-001/17.06.2025 г., издаден от органи по приходите при ТД на НАП [населено място], потвърден с Решение № 1084/01.09.2025 г. на Директора на Дирекция „Обжалване и данъчно-осигурителна практика“ при ЦУ на НАП, [населено място].

ОСЪЖДА Национална агенция по приходите да заплати на „Гависел“ ЕООД с ЕИК[ЕИК], на основание чл. 161, ал. 1 от ДОПК, сумата от 577,75 евро, представляваща направени по време на производството разноски – държавна такса, заплатен депозит за възнаграждение на вещото лице и заплатено адвокатско възнаграждение.

Решението подлежи на обжалване в 14-дневен срок от съобщаването му на страните, с касационна жалба пред Върховния Административен Съд на Република България.